

Η Θεοπνευστία της Καινής Διαθήκης

Τη θεοπνευστία της Καινής Διαθήκης εγγυήθηκε καταρχήν ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός, λέγοντας στους μαθητές Του:

«ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον, το οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί μου, εκείνος θέλει σας **διδάξει** πάντα και θέλει σας **υπενθυμίσει** πάντα όσα είπον προς εσάς» - Ιωάννης ιδ' 26

«Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις **πάσαν την αλήθειαν**» - Ιωάννης ις' 13

Επομένως, το Άγιο Πνεύμα είναι η εγγύηση ότι τα γραπτά των μαθητών του Χριστού είναι *πάσα η αλήθεια* εμπνευσμένη από τον Θεό. Έτσι, τα τέσσερα Ευαγγέλια είναι αυτά που μας *υπενθυμίζουν* τη ζωή και τη διδασκαλία του Ιησού Χριστού, και το περιεχόμενο των Επιστολών είναι όση επιπλέον *διδασκαλία* χρειάζεται η Εκκλησία.

Ο απόστολος Παύλος ομολογεί ότι όσα διδάσκει δεν είναι δική του σοφία αλλά λόγια του Αγίου Πνεύματος, ότι το Ευαγγέλιο είναι αποκάλυψη από τον Ιησού Χριστό και ότι όσα γράφει είναι εντολές του Θεού:

«Αλλ' ημείς δεν ελάβομεν το πνεύμα του κόσμου, αλλά το πνεύμα το εκ του Θεού, διά να γνωρίσωμεν τα υπό του Θεού χαρισθέντα εις ημάς. Τα οποία και λαλούμεν ουχι με διδακτούς λόγους ανθρωπίνης σοφίας, αλλά με διδακτούς του Πνεύματος του Αγίου, συγκρίνοντες τα πνευματικά προς τα πνευματικά» - Α' Κορ. β' 12-13

«Αλλά σας γνωστοποιώ, αδελφοί, ότι το ευαγγέλιον το κηρυχθέν υπ' εμού δεν είναι ανθρώπινον· διότι ουδ' εγώ παρέλαβον αυτό παρά ανθρώπου ούτε εδιδάχθην, αλλά δι' αποκαλύψεως Ιησού Χριστού» - Γαλάτας α' 11-12

«Εάν τις νομίζη ότι είναι προφήτης ή πνευματικός, ας μάθη **εκείνα τα οποία γράφω προς εσάς, ότι είναι εντολαί του Κυρίου**» Α' Κορινθίους ιδ' 37

Ο απόστολος Πέτρος κατατάσσει τις επιστολές του αποστόλου Παύλου στις «γραφές», δηλαδή κείμενα δοσμένα από τον Θεό:

«καθώς και ο αγαπητός ημών αδελφός Παύλος έγγραψε προς εσάς κατά την δοθείσαν εις αυτόν σοφίαν, ως και εν **πάσαις ταις επιστολαίς αυτού**, λαλών εν αυταίς περί τούτων, μεταξύ των οποίων είναι τινά δυσνόητα, τα οποία οι αμαθείς και αστήρικτοι στρεβλόνουσι, ως και τας λοιπάς **γραφάς** προς την ιδίαν αυτών απώλειαν» - Β' Πέτρου γ' 15-16

Αλλά και ο απόστολος Παύλος θεωρεί ότι τα γραπτά των Ευαγγελίων έχουν την ίδια θεοπνευστία όπως και τα γραπτά της Παλαιάς Διαθήκης:

«διότι λέγει η γραφή· Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα βοός αλωνίζοντος· και, Άξιος είναι ο εργάτης του μισθού αυτού» - Α' Τιμόθεον ε' 18

Το εδάφιο «Δεν θέλεις εμφράξει στο στόμα βοός αλωνίζοντος» αναφέρεται στο Δευτερονόμιο κε' 4. Το εδάφιο «Άξιος είναι ο εργάτης του μισθού αυτού»

αναφέρεται αποκλειστικά στο κατά Λουκάν Ευαγγέλιο ι' 7. Ο απόστολος Παύλος εγγυάται ότι και τα δύο αποτελούν κομμάτια της «Γραφής» και αφού, όπως είδαμε, είναι θεόπνευστο το Δευτερονόμιο, θεόπνευστα είναι και τα γραπτά του Λουκά.

Βλέπουμε λοιπόν ότι όσο αποτελούν «Γραφή» τα κείμενα της Παλαιάς Διαθήκης, άλλο τόσο «Γραφή» αποτελούν και τα βιβλία της Καινής Διαθήκης. Ο απόστολος Παύλος λοιπόν ξεκαθαρίζει πως ό,τι χαρακτηρίζεται ως «Γραφή» είναι θεόπνευστο:

*«Όλη η γραφή είναι θεόπνευστος και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγχο, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης, διά να ήναι τέλειος ο άνθρωπος του Θεού, ητοιμασμένος εις παν έργον αγαθόν»
Β' Τιμόθεον γ' 16-17*

Άλλωστε, αν η Καινή Διαθήκη δεν ήταν θεόπνευστη πώς ο απόστολος Παύλος θα τολμούσε να τη συστήνει ως **καταστατικό της Χριστιανικής πίστewς**:

«Ταύτα μελέτα, εις ταύτα μένε [...] επίμενε εις αυτά» - Α' Τιμόθεον δ' 15-16

«παραλαβόντες τον λόγον του Θεού, τον οποίον ηκούσατε παρ' ημών, εδέχθητε αυτόν ουχι ως λόγον ανθρώπων, αλλά καθώς είναι αληθώς, λόγον Θεού, όστις και ενεργείται μεταξύ υμών των πιστευόντων» - Α' Θεσ/νικείς β' 13

«Αλλά συ μένε εις εκείνα, τα οποία έμαθες και επισιώθης, εξεύρων παρά τίνος έμαθες, και ότι από βρέφους γνωρίζεις τα ιερά γράμματα, τα δυνάμενα να σε σοφίσωσιν εις σωτηρίαν διά της πίστewς της εν Χριστώ Ιησού» - Β' Τιμ. γ' 14-15

Επίσης πώς είναι δυνατόν ο τέλειος και αψευδής Θεός να αφήσει πίσω Του μια γραπτή μαρτυρία που να περιέχει λάθη, τα οποία θα αποτελούσαν προσκόμματα για τους πιστούς αλλά και θα σπίλωναν το χαρακτήρα του Θεού. Αλλά η Καινή Διαθήκη που έχουμε στα χέρια μας είναι πράγματι ο Λόγος του Θεού και αυτό φαίνεται από τη δύναμη και την επίδραση που έχει μέσα στη ζωή του ανθρώπου:

«Διότι ο λόγος του Θεού είναι ζων και ενεργός και κοπιερώτερος υπέρ πάσαν δίστομον μάχαιραν και διέρχεται μέχρι διαίρεσεως ψυχής τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, και διερευνά τους διαλογισμούς και τας εννοίας της καρδιάς· και δεν είναι ουδέν κτίσμα αφανές ενώπιον αυτού, αλλά πάντα είναι γυμνά και τετραηλισμένα εις τους οφθαλμούς αυτού, προς ου έχομεν να δώσωμεν λόγον» - Εβραίους δ' 12-13

Δεν θα πρέπει λοιπόν να αμφισβητούμε τη θεοπνευστία των γραπτών των αποστόλων, αφού ως Χριστιανοί καλούμαστε να οικοδομήσουμε τους εαυτούς μας πάνω στο θεμέλιο των αποστόλων και των προφητών (Εφεσίους β' 20) οι οποίοι μας παρέδωσαν τα γραπτά της Καινής Διαθήκης. Επομένως, η Καινή Διαθήκη είναι το έγκυρο θεμέλιο της Εκκλησίας.

Το παρόν άρθρο αποτελεί καρπό προσωπικής μελέτης των Α. Ηλιόπουλου και Δ. Περάκη κάνοντας χρήση, ως πηγής, του βιβλίου «Ζητώ Αποδείξεις» του Josh McDowell, εκδόσεις «Ο Λόγος».